

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobců: **a) Ing. P. K., b) G. K.**, oba zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem, se sídlem Klokotská 103/13, Tábor, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2024, č. j. R/2024/59958/7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 28. 5. 2025, č. j. 65 A 3/2025-63,

t a k t o :

- I. Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Soud **u k l á d á** žalobci a), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.
- III. Soud **u k l á d á** žalobkyni b), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Olomouce (stavební úřad) nařídil žalobcům (stěžovatelé) odstranit přístavbu kryté jízdárny pro koně nacházející se na pozemku v městské části P. – D., jejíž součástí je i vchod, který jako jediný umožňuje přístup koní do jízdárny. Ještě před vydáním rozhodnutí o odstranění stavby vydal stavební úřad rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024, kterým stěžovatelům nařídil ukončit užívání přístavby, neboť pro ni nebylo vydáno ani stavební povolení, ani kolaudační rozhodnutí, a tudíž nemůže být po právu užívána. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu podali stěžovatelé odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci žalobu stěžovatelů zamítl. Následně podali stěžovatelé kasační stížnost.

[2] Stěžovatelé s kasační stížností spojili návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, hrozila by jim nepoměrně větší újma, než jaká by jeho přiznáním vznikla jiným osobám, přičemž v důsledku jeho přiznání rovněž nehrozí jakákoliv újma důležitému veřejnému zájmu. Podotýkají, že odkladný účinek přiznal již krajský soud žalobě (usnesení ze dne 24. 3. 2025, č. j. 65 A 3/2025-56). Důvody nynějšího návrhu se shodují s důvody návrhu tehdejšího. Konkrétně stěžovatelé uvádí, že zákaz užívání přístavby automaticky znamená zákaz užívání celé jízdárny, neboť ke druhému (západnímu) vchodu do jízdárny nelze z důvodu stavby letních stájí přistoupit s koněm. Poukazují na usnesení Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 27. 6. 2025, č. j. 5 As 126/2025-44, jímž přiznal odkladný účinek kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí o odstranění shodné části jízdárny (přístavby). Není proto důvod, aby nebyla stále stojící část jízdárny nadále užívána, stejně jako téměř dvě desetiletí předtím, tím spíše, pokud bylo užívání stavby celé jízdárny povoleno. Užívání jízdárny nemůže způsobit újmu jiným osobám, neboť nezpůsobuje zápach, hluk, prach ani jiné emise. Jízdárna fungovala řadu let a nikomu po tuto dobu nevadila.

[3] Stěžovatelé dále konkretizují újmu, která by jim hrozila v případě, že by nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvádí, že v přilehlých stájích chovají tři koně, které využívají k rekreaci a sportovním účelům. Stavba kryté jízdárny umožňuje výkon jezdeckého sportu nehledě na venkovní podmínky, což je její velká výhoda oproti jízdárně venkovní, kterou stěžovatelé rovněž mají. Díky ní mohou stěžovatelé uspokojovat vlastní potřebu rekreace a potřebu koní po pohybu. Vzhledem k nepředvídatelnosti počasí, střídání ročních období a časovému vytížení stěžovatelů hrozí vážná újma nejen jim, ale i koním. Potřeba pohybu nemůže být u koní nahrazena trenažerem. Koně potřebují podobný trénink jako výkonnostní sportovci a ten lze realizovat pouze přirozeným pohybem. Kdyby k tomu nebylo možné využít krytou jízdárnu, museli by stěžovatelé koně naložit do přepravního vozu a dovézt je do nejbližší kryté jízdárny, která se nachází až v Olomouci. Navíc by bylo potřeba přepravovat všechny tři koně zároveň, a to s veškerým potřebným vybavením, a následně je převézt zpět do stájí. Takový postup by byl náročný nejen finančně, časově a logisticky, ale způsoboval by neúměrný stres koním. Ti by byli navíc při každém přesunu vystaveni nebezpečí fatálního zranění např. vlivem prudkého brždění, neboť ve vozidle nejsou přítomny bezpečnostní prvky na ochranu koní. Fatální zranění koně by nadto znamenalo vysokou finanční újmu pro stěžovatele. Stěžovatelé dále vyčíslují finanční náklady na přesun koní s ohledem na vzdálenost nejbližší kryté jízdárny, čas potřebný pro naložení koní do vozidla a cestu do Olomouce, spotřebu přepravního vozidla, náklady na brigádníka, který stěžovatelům pomáhá s naložením a hlídáním koní, a cenu za pronájem jízdárny.

[4] K doložení pravdivosti svých tvrzení stěžovatelé odkázali na článek „*Vše, co potřebujete vědět o sportovních koních*“ dostupný na <https://reiterwelt.eu>, článek „*Zima strávená v boxu staví majitele před neřešitelné problémy*“ dostupný na <https://www.ifauna.cz>, článek „*Zdravotní důsledky stresu u koní*“ dostupný na <https://www.preciznimikroby.cz/clanek-detail/zdravotni-dusledky-stresu-u-koni>, na ceník na <https://kone-olomouc.cz> a předložili fotku Renault Master STX (přepravní vozidlo).

pokračování

[5] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Ve svém vyjádření uvádí, že důkazní břemeno stran prokázání skutečnosti, že by nepřiznání odkladného účinku znamenalo pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká hrozí v opačném případě jiným osobám, leží na stěžovateli, kteří musí tvrzenou újmu i osvědčit. Odkladný účinek je mimořádný nástroj, nejedná se o obecně aplikovatelný institut. Žalovaný poukazuje na to, že krajský soud původně návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl (vyhověl až druhému návrhu), přičemž cituje důvody, které ho k tomu vedly. Dle krajského soudu totiž stěžovatelé nekonkretizovali ani neosvědčili údaje o tom, jakého počtu koní by se přesuny týkaly, jaké jsou náklady přesunu, kolik by stál pronájem jízďárny, ani jak by se dané náklady dotkly jejich majetkových poměrů.

[6] Žalovaný rovněž poukazuje na dvě kryté jízďárny, které se nachází blíže než stěžovateli zmíněná jízďárna v Olomouci. Cenu za pronájem této jízďárny nadto stěžovatelé osvědčují odkazem na ceník jiného jezdeckého klubu. Dále žalovaný odkazuje na ceny za pronájem některých krytých jízďáren, které jsou nižší než cena pronájmu jízďárny, kterou uvedli stěžovatelé. Ti tedy nesplnili svoji povinnost tvrdit a prokázat hrozící újmu, neboť předložili značně zkreslené údaje, a nedoložili tedy dostatečně, jak se náklady projeví na jejich majetkové situaci.

[7] Žalovaný je toho názoru, že tvrzení stěžovatelů jsou vzájemně rozporná. Tvrdí totiž, že jimi vlastnění koně jsou využívány k rekreaci, v jiné části návrhu však uvádí, že se jedná o sportovní koně, kteří vyžadují vysokou zátěžovou aktivitu. Stěžovateli tvrzenou újmu žalovaný nepovažuje za skutečnou. Újma totiž spočívá v pouhé obavě z možných následků přepravy koní, což nemůže postačovat. Pokud se navíc jedná o koně určené pouze k rekreaci, postačí pro udržení jejich kondice tzv. kolotoč pro koně, výběh, venkovní jízďárna nebo vycházky v terénu. Tak ostatně udržují kondici koní i jiní chovatelé v okolí. Žalovaný je toho názoru, že přiznání odkladného účinku povede toliko k udržení pohodlí stěžovatelů. To však důvodem k jeho přiznání být nemůže, jak ostatně uvedl krajský soud ve svém druhém usnesení, kterým odkladný účinek žalobě přiznal. Ani pokud by se jednalo o koně sportovní, není pro přiznání odkladného účinku důvod. Sportovní koně jsou totiž na přepravu zvyklí, neboť je nutné dopravovat je na závody. Stěžovatelé tedy ani neprokázali, že by jim hrozila závažná újma nesouvisející s náklady na přesun koní do jiné kryté jízďárny.

[8] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady [§ 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro navrhovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro navrhovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[9] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy navrhovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro

něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[10] NSS předesílá, že při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel (shodně jako před ním krajský soud) z toho, že v důsledku právních účinků napadeného rozhodnutí a faktických poměrů v místě jsou stěžovatelé zbaveni možnosti využívat celou jízďárnu. Užívání jednoho vchodu do ní jim bylo zakázáno napadeným rozhodnutím správních orgánů a druhý vchod není pro koně přístupný, neboť byl zatarasen jinou stavbou stěžovatelů (stavba letních stájí).

[11] S ohledem na výše uvedené NSS konstatuje, že stěžovatelé svoji povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu vzniku nepoměrně větší újmy nesplnili. NSS nezpochybňuje, že převoz koní skýtá mnohá nebezpečí pro jejich zdraví, ať už v důsledku stresu, nebo vlivem dopravních událostí. V nynější věci však stěžovatelé neosvědčili, že by v důsledku nemožnosti užívat krytou jízďárnu vůbec mělo docházet k převozu koní. Tuto okolnost krajský soud ve svém usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě pominul, a proto NSS rozhodl odlišně než krajský soud a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Stěžovatelé tvrdí, že chovají koně pro rekreační i sportovní účely a že koně potřebují pohyb. Nespecifikují však, zda se musí jednat o pohyb, který lze vykonávat pouze v objektu podobném dotčené jízďárně, nebo zda s ohledem na jejich zdraví postačí i jiný pohyb, například v rámci projížďky po lesních a polních cestách. Stěžovatelé ani blíže nevysvětlili své tvrzení, že se jedná o sportovní koně, natož aby je osvědčili [z jejich podání se jeví, že na nich jezdí zejména stěžovatel a), který je však časově velmi zaneprázdněný podnikáním a koně mu slouží především k relaxaci ve vzácných chvílích volného času]. Z kasační stížnosti vyplývá pouze to, že jízďárna je využívána zejména pro trénink parkuru. Stěžovatelé však neuvádí, zda se jejich koně účastní závodů v parkuru a zda z tohoto důvodu vyžadují z fyziologického hlediska pohyb ve formě kontinuálního tréninku parkuru. Nespecifikovali ani například, zda patří jejich koně do plemene, které vyžaduje specifickou formu pohybu, pro nějž je třeba využívat jízďárnu. Stěžovatelé jinými slovy nevysvětlili, proč má být na jejich koně pohlíženo jako na koně sportovní a proč je pro jejich trénink nutné pravidelně využívat krytou jízďárnu. Internetové články, na které stěžovatelé odkázali, tedy prozatím nemohou osvědčit relevantní hrozbu újmy, neboť předně je třeba osvědčit nutnost přepravy koní.

[12] NSS dále podotýká, že finanční zátěž, která má stěžovatelům vzniknout v důsledku pravidelného přesouvání koní do jiné vnitřní jízďárny, je třeba postavit do kontextu s jejich majetkovými poměry. To stěžovatelé v návrhu neučinili, neboť pouze vyčíslili náklady na jednu cestu do jízďárny v Olomouci (o níž žalovaný navíc tvrdí, že není tou nejbližší), aniž by uvedli, proč pro ně tyto potenciální výdaje představují závažnou újmu. I kdyby tedy byla prokázána nutnost převozu koní, jeho finanční nákladnost by za současné situace přiznání odkladného účinku zdůvodňovat nemohla, neboť nebyla doložena.

[13] Za závažnou újmu nelze považovat skutečnost, že stěžovatelé nebudou moci jízďárnu používat k rekreačním účelům. Taková újma je bagatelního rázu, jak uvedl již krajský soud. Stěžovatelům nadto zjevně nic nebrání v tom, aby koně využívali k rekreačním účelům i mimo jízďárnu.

pokračování

[14] Přiznání odkladného účinku je třeba označit za mimořádný institut. Na věci tedy nemůže změnit nic ani skutečnost, že by jeho přiznáním nebyla způsobena újma jiným osobám ani důležitému veřejnému zájmu. Základním předpokladem přiznání odkladného účinku je dostatečné vyličení skutečností souvisejících s hrozbou újmy na straně stěžovatelů a jejich osvědčení, čemuž stěžovatelé nedostáli.

[15] Zároveň NSS podotýká, že na posouzení návrhu nemůže nic změnit ani to, že krajský soud na základě stejných argumentů přiznal odkladný účinek žalobě. NSS není usnesením krajského soudu vázán a důvody pro přijetí odlišného rozhodnutí výše vysvětlil. Rovněž není vázán usnesením o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve věci sp. zn. 5 As 126/2025, neboť to se týká rozhodnutí o odstranění stavby, pro které je relevantní svojí povahou zcela odlišná újma.

[16] NSS připomíná, že usnesení o přiznání, či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[17] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Povinnost zaplatit tento soudní poplatek vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelům uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS]. NSS proto uložil každému stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[18] Poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1020414225. Závazný specifický symbol pro stěžovatelku a) je: 1, závazný specifický symbol pro stěžovatele b) je: 2. Platbu je možné provést i QR kódem (specifické symboly musí plátce do příkazu k bezhotovostní platbě sám doplnit):

[19] Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán celní správou.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu